

Justitsminister. Det blev fremhævet af ham saa skarpt som muligt, at der ikke var nogen Uenighed indenfor Ministeriet. Han brugte endog det Udtryk, at der hverken var Revne eller Sprække i dette Ministerium. Senere fremkom der imidlertid autentiske Skildringer om Samlivet indenfor Ministeriet, Skildringer fra afdøde Anders Nielsen og Madsen-Mygdal, altsaa autentiske Skildringer, hvoraf det fremgik, at Samlivet i dette Ministerium var alt andet end godt, og at der saa godt som hver eneste Dag forefaldt Rivninger imellem dets Medlemmer, men dog var der af et af dets Medlemmer afgivet den Erklæring, at der hverken fandtes Revne eller Sprække deri. Det dementeredes altsaa paa det kraftigste, at der var Uenighed til Stede, skønt den vitterlig fandtes. Jeg husker ogsaa fra de samme Dage, at det ærede Medlem fra Ringkøbing fik en meget haard Beskyldning rettet mod sig for at have talt tvetydigt. Det var i Krabbe-Affærens Tid, at nogle i den Højrepresse, som nu allierer sig med det ærede Medlem — for øvrigt paa et ganske usandfærdigt Grundlag, idet man fra den Side er grunduenig med ham —, rettede den nævnte Beskyldning imod ham. Denne Kampagne er i Bund og Grund løgnagtig, fordi Salgsvennerne angribes paa det voldsomste, medens man samtidig beskytter og holder Haanden over det ærede Medlem fra Ringkøbing, og hvis han sejrer, gaar Salget alligevel igennem. Men det staar ikke Offentligheden klart, at det ærede Medlem fra Ringkøbing saglig set er fuldkommen enig med det nuværende Ministerium. Netop fra denne samme Presseside, fra den samme chauvinistiske Kreds, rejste der sig imidlertid den Gang forbitrede Røster mod det ærede Medlem. Det var, da det ærede Medlem falskeligt — ligesom andre nu falskeligt — blev beskyldt for en ensidig tyskvenlig Kurs. Der blev rejst den Beskyldning mod ham, at han var optraadt tvetydigt, og hele Højrepressen forlangte, at han skulde rense sig, eventuelt ved Sagsanlæg. Det ærede Medlem foretrak at lade Stormen blæse sig træt. Nu allierer det ærede Medlem sig med de samme Folk eller kommer i alt Fald med i Alliance med de samme Folk. Han griber den Lejlighed, som melder sig for ham, som der kan laves Politik paa, til at komme i Alliance med de samme Kredse, som rejste Stormen i Sommeren 1909, og som den Gang i hele sin Styrke med en Hvirvelstorms Pludselighed og Voldsomhed

vendte sig mod det ærede Medlem, der den Gang var Forsvarsminister. Man foranstaltede jo den Gang Processioner og Fanetog her forbi Rigsdagsbygningen, hvor man vendte Fanerne ned i Rendestenen til Spot og Spe for det ærede Medlem. Det var ogsaa et Stykke overfladisk, forløjet Stemning. Det ærede Medlem ved godt, at mine Partifæller og jeg ikke var enige med det ærede Medlem, men vi tog dog Afstand fra denne politiske, chauvinistiske Bevægelse, som gav sig Udtryk ved Fanetog og Procession. Det er imidlertid de samme Personer og de samme Blade, de samme forvirrede Eksistenser, som den højtererede Finansminister talte om, som nu laver denne Storm, som rører Vandene i denne Tid; men det ærede Medlem mener nu, at de er gode at fiske i.

Jeg tror dog ikke, at denne bundforløjede Alliance mellem Folk, der er ganske uenige om Sagens Realitet, kan holdes. Jeg tror, at en Alliance imellem et Stykke Varieté-, Natkafé- og Boulevard-Københavneri og vor besindige, solide Bondestands Repræsentanter er ganske uholdbar. Naturligvis kommer ved en saadan Lejlighed alle de Mennesker løbende, som altid melder sig ved saadanne Lejligheder. For det første alle de, der løber med, naar der er Sjov i Gaden, og dernæst alle de, som gerne vil have deres Navne frem. Man ser jo nu, at Bladene er blevet meget velvillige overfor Indsendere. Jeg ser en hel Del indsendte Artikler, underskrevet af Hansen, Petersen og Sørensen, Navne paa Folk, hvis Mening maa være Offentligheden komplet ligegyldig, og hvis Standpunkt i Sagen er fuldstændig ligegyldigt. Jeg ser dem nu melde sig som Indsendere. Den, der er Redaktør, ved, at en Redaktør faar mange Fjender, bl. a. samtlige de Mennesker, som har indsendt Artikler, som Redaktøren ikke har optaget; men saadan er Livet. Nu var her en vidunderlig, en enestaaende Lejlighed for mange Indsendere, der ellers gaar stille og ukendte gennem Livet, men føler Trang til at gøre sig bemærket, til at melde sig og faa deres Navn frem. Saa kommer dertil alle de, som har et eller andet Mellemværende med den Regering og de Mænd, der nu sidder ved Roret, men som man mener her at kunne feje væk ved en saadan Hvirvelstorm. Saaledes vil det altid være. Navnlig naar et vist Partistyre har varet en Tid, vil der altid være en Del personlig Jalousi, Hadskhed, ogsaa Misundelse og Nag, som kommer frem. Der er en, der ikke har